నడమంత్రపు సిరి

వాణిశ్రీ

రాత్రి ప్రొద్దుపోయేవరకూ వలలు కట్టి మళ్ళీ తెల్లవారు జామునే బయల్దేరిపోయాడు వెంకటేసు. ఈమధ్య అతను రోజూ ఆ విధంగానే కష్టపడుతున్నాడు. వలలో పడిన చేపలు అతని బ్రతుకు తెరువు.

నిజానికి వెంకటేసు అంతగా కష్టపడాల్సిన పనిలేదు. మొగుడు పెళ్ళాం ఇద్దరే. పెళ్ళయి మూడేళ్ళయింది. ఇంకా పిల్లలు లేరు. కాకపోతే చెల్లెలు పెళ్ళి అతనికి గుండెలమీద కుంపటిలా కూర్చుంది.

అతని చెల్లెలు రాధ పదోక్లాసు ప్యాసయింది. వాళ్ళ కుటుంబంలో ఆ మాత్రం చదువుకున్నవాళ్ళు ఎవరూ లేరు. రాధ మాత్రం తను కాలేజీలో చదువుకోవాలని తహతహలాడుతోంది. వెంకటేసుకే ఇష్టంలేదు.

పదోక్లాసు చదివినందుకే పెళ్ళి ఒక సమస్యయింది. తగిన వరుడు దొరకడం ఎంతో కష్టం. ఎంతో ప్రయత్నం చేసిన మీదట ఒక సంబంధం కుదిరింది. కుర్రవాడు

సేల్స్‌టాక్స్ డిపార్టుమెంటులో అటెండరు. కట్నం మూడు వేలు.

చెల్లెలు కేమాత్రం ఇష్టంలేదు పెళ్ళి. చెల్లెలు కిష్టంలేక పోయినా వెంకటేసు పెళ్ళి చెయ్యడానికి తొందరపడుతున్నాడు.

భూదేవి చేపల కంట్రాక్టరు. మొగుడుపోయి పదేళ్ళయింది. వయస్సు నలభై వుంటాయి. ఇద్దరు కూతుళ్ళకు పెళ్ళిళ్ళు చేసి పంపేసింది. భూదేవి వెంకటేసు అంటే పడిచస్తుంది. చెల్లెలి పెళ్ళికి తను డబ్బు అప్పుగా ఇస్తానంది వెంకటేసుకి.

ఇంకా తెల్లవారలేదు. వెంకటేసు వలలు విప్పుతూ పోతున్నాడు. ఎంతో బరువుగా వుంది. తన అదృష్టం అనుకున్నాడు. వల పైకిలాగాడు. చేపలతోపాటు నల్లటి సూట్ కేస్. అతని కళ్ళు నమ్మలేదు కొన్ని క్షణాల పాటు.

నిజమే అది సూట్ కేసే. చేపలను పక్కకు నెట్టి సూట్ కేస్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. అది చాలా ఖరీదైనదిలాగా కనిపించింది. నున్నగా వుండి చెయ్యివేస్తే జారిపోతున్నది.

'ఇందులో ఏముందో?' అనే ప్రశ్నకు సమాధానం రాలేదు. తెరవడానికి ప్రయత్నించాడు. కాని రావటం లేదు.

దూరంగా పడవలు వస్తున్నాయి. మనవాళ్ళు వస్తున్నారు. దీని సంగతి ఎవరికీ చెప్పకూడదు అనుకున్నాడు.

సూట్ కేస్‌లో ఏముందో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలం అతన్ని ఎక్కువసేపు అక్కడ వుంచలేదు. ఎప్పుడు వెళ్ళిపోదామా? అనే ఆత్రుతతోనే వున్నాడు.

సూట్ కేస్ బుట్ట అడుగున పెట్టేశాడు పైన చేపలు సర్దాడు. ఇప్పుడు ఎవరికీ అది కనిపించదు. చేపలబుట్ట అనుకుంటారు.

చేపలు తీసుకుని రోజూ అయితే భూదేవి ఇంటికి వెళ్లేవాడు. భూదేవి వాటిని తూచి కిలోకి ఇంత అని రేటుకట్టి డబ్బు ఇస్తుంది. తర్వాత వాటిని ఐస్ పెట్టెల్లో ప్యాక్ చేసి కలకత్తాకు ఎగుమతి చేస్తుంది. అందులోనే సంపాదించి డాబా కట్టించింది. నగలు చేయించుకుంది. కూతుళ్ళకు మంచి సంబంధాలు చూసి అత్తారిళ్ళకు పంపేసి తను దర్జాగా కులాసాగా వుంటోంది.

ఆ రోజు వెంకటేసు సరాసరి తన ఇంటికి వెళ్ళాడు. అప్పటికి రాధ ఇంకా నిద్రలేవలేదు. చంద్ర వాకిలి వూడుస్తోంది. చేపల బుట్ట పట్టుకొని ఇంట్లోకి వస్తున్న భర్తని చూసి కొంచెం ఆశ్చర్యపోయింది.

"ఏంటి చేపలు తెచ్చావ్?" అంది.

"ష్! అరవకు" అన్నాడు వెంకటేసు.

బుట్ట అడుగునుంచి సూట్ కేస్ లాగి చెక్క పెట్టెలో పడేసి మూశాడు.

"ఎక్కడిది?" అంది చంద్ర.

"వల్లో పడింది. నేనొచ్చి తీస్తాను. ఎవరికీ చెప్పకు" అన్నాడు వెంకటేసు.

చేపలు భూదేవి ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు. భూదేవి తూకంవేసి డబ్బు ఇచ్చింది.

"ఏరా వెంకటేసూ! రాత్రి రాలేదేం?" అంది నవ్వుతూ.

"అది రానిస్తే కదా!" అన్నాడు వెంకటేసు.

"తెల్లార్లూ దాన్నే వాటేసుకుని పడుకున్నావా?

రాదలుచుకుంటే రావటానికి సందు దొరకదా!" అంది నిష్ఠూరంగా.

"ఇయ్యాల వస్తాలేలే!" అన్నాడు వెంకటేసు.

అతనికి ఎంతో ఆత్రంగా వుంది సూట్ కేస్ తెరిచి చూడాలని. అందులో ఏముందో? బంగారు నగలున్నాయేమో? ఒకవేళ తన అదృష్టం బాగుండి బంగారమే వుంటే దాన్ని ఎలా డబ్బుగా మార్చుకోవాలి? పోలీసులకు చిక్కకుండా కొంచెం కొంచెం బంగారమే అమ్ముకుని డబ్బు కూడేసుకుని భూదేవి బాబులా డాబా కట్టుకోవాలి.

ఇంటికి చేరుకున్నాడు వెంకటేసు. తలారా స్నానం చేశాడు.

"నువ్వు కూడా స్నానం చేసి రా!" అన్నాడు చంద్రతో.

"ఇంకా పనికాలేదు. అప్పుడేం తొందర?" అంది చంద్ర.

"ముందు చెప్పినట్లిను" అని గుడ్లురిమి చూశాడు వెంకటేసు కోపం ఆపుకుంటూ.

చంద్ర మారు మాట్లాడకుండా స్నానంచేసివచ్చింది.

తర్వాత పెక్క పెట్టె దగ్గర నిల్చుని తలుపు గొళ్లెం పెట్టాడు. ఇంట్లో అంతా చీకటైపోయింది.

అది పూరిల్లు కావటంవల్ల తాటాకు సందుల్లోంచి సూర్యకిరణాలు అక్కడక్కడా పడి కొంచెం వెలుతురు వస్తోంది.

"ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?" అంది చంద్ర.

"ఈ పెట్టె దేవుడి పటం ముందు పెట్టి పసుపు కుంకంబొట్లు పెట్టి పూజ చెయ్యాలి" అన్నాడు

వెంకటేసు.

"పెట్టెకు పూజెందుకు?" అయోమయంగా ప్రశ్నించింది చంద్ర.

"ఈ పెట్టెలో లక్ష్మివుంటాదే ఎర్రి మొగమా! పూజచెయ్యకపోతే కోపగించి మాయమైపోతది. పెద్ద పెద్ద సేట్లంతా ఇనప్పెట్టెలకి పూజచేస్తారు ఎప్పుడూ చూడలేదా?" అన్నాడు వెంకటేసు.

"ఇందులో డబ్బుంటాదా?" చంద్ర ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఆఁ....వుంటాది. మన అదృష్టం బాగుంటే బంగారం వుంటాది" అన్నాడు వెంకటేసు.

వెంకటేసు భార్యకి ఏం చెయ్యాలో చెప్తూ చెక్క పెట్టె మూత తియ్యబోయాడు.

"ఒరేయ్ ఎంకటేసూ!....ఎంకటేసూ!" అనే కేక వినిపించింది బైటనుంచి.

'ఎవ్డ్రా వాడు ఏళాపాళా లేకుండా' అని గొణుక్కుంటూ గొళ్ళెంతీశాడు వెంకటేసు.

ప్రక్కింటి కాంతయ్య.

"సుట్టముక్కుంటే ఇట్టా పడెయ్యరా నాలిక పీకుతోంది" అన్నాడు కాంతయ్య.

వెంకటేసుకి కోపం ముంచుకొచ్చింది.

"పొద్దున్నే తగలడ్డావేంట్రా ముసల్నాకొడకా!" అని తిట్టాడు.

కాంతయ్య ఇంటిలోపలకి తొంగి చూశాడు. వెంకటేసు, చంద్ర ఇద్దరూ తలంటు స్నానాలు చేసి శుచిగా వుండటంచూసి ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు.

"ఏంట్రా ఎంకటేసూ! పొద్దున్నే తలుపులేసుకుని

ఏం జేస్తున్నార్రా! రాత్రిళ్ళు కుదరటంలేదట్రా! సెల్ల లడ్డంగా వుంటుందా!" అని కాంతయ్య పకపకా నవ్వాడు.

"ఛా.... మావా!...." అని సిగ్గుపడింది చంద్ర.

"ముసలోడికి బుద్ది లేకుండా పోయింది" అని గొణుక్కొని వెంకటేసు చుట్ట తీసి అతని మీదకి విసిరాడు.

కాంతయ్య నవ్వుకుంటూ చుట్ట అందుకొని అగ్గిపెట్టె అడిగి తీసుకొని ముట్టించుకున్నాడు.

"నాకంతా తెల్సులేరా!" అనుకుంటూ నెమ్మదిగా నడిచిపోయాడు కాంతయ్య.

వెంకటేసు తలుపుమూసి గొళ్ళెంపెట్టాడు.

"ఎవరన్నా వస్తే ఏమనుకుంటారు" అంది చంద్ర సిగ్గుపడుతూ.

"నీ మొకం అనుకుంటారు" అని మండిపడ్డాడు వెంకటేసు.

చెక్కపెట్టె తెరిచి అందులోనుంచి సూట్ కేస్ తీసి చంద్రకు అందించాడు. చంద్ర ఆ పెట్టెకు పసుపు, కుంకుమ బొట్లుపెట్టి దేవుడి పటం ముందు పెట్టింది. ఇద్దరూ పూజచేశారు. సాష్టాంగపడ్డారు. లెంపలేసుకున్నారు. గుంజీళ్ళుతీశారు.

వెంకటేసు దేవుణ్ని తలుచుకుంటూ మడ్డు కత్తితో సూట్ కేసుని పగలకొట్టాడు. సూట్ కేస్ రెండుగా విచ్చుకుంది.

వెంకటేసు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో చూస్తుండి పోయాడు. కలా నిజమా? అన్నట్లు అచేతనంగా వున్నాడు. చంద్రకు గుండె దడ హెచ్చింది. ఇద్దరూ

శిలాప్రతిమలై నోట మాటరానివాళ్ళలా నిలబడి పోయారు.

సూట్ కేస్ లోనుంచి పడిన నోట్లకట్టలు చిందర వందరగా ఇంటినిండా పరుచుకున్నాయి.

వెంకటేసుకి సంతోషంతో గుండె ఆగిపోతుందేమో అనిపించింది.

"చంద్రా! లక్ష్మొందేవే!" అన్నాడు వెర్రికేక పెట్టి.

2

ఆరుబైట మంచం వేసుకుని పడుకున్నాడు వెంకటేసు. అప్పుడే చీకటిపడుతోంది. టైమ్ ఏడు కావొచ్చింది.

వెంకటేసు మనసులో ఆలోచనలు సముద్రంలో తుఫాన్ లా అల్లకల్లోలంగా చెలరేగుతున్నాయి.

అతని కళ్ళముందు నోట్లకట్టలు మెరుస్తున్నాయి. అంత డబ్బు అతని జీవితంలో ఎన్నడూ చూళ్ళేదు. అంతెందుకూ వందరూపాయిల కాగితమే ముట్టుకొని ఎరగడు. అటువంటి వాడికి అంత డబ్బు చూసేసరికి మతిపోయినట్లయింది. ఆ డబ్బు విలువ ఎంత వుంటుందో అర్థమే కావటంలేదు. అతనికి లెక్కలు రానేరావు. చిల్లర కాగితాలు మాత్రం ఎలాగో గుణించుకుంటాడు. చంద్ర అతనికంటే అయోమయం.

సూట్ కేసులో వున్న డబ్బు ఎంత వుందో దాన్ని ఎలా తెల్సుకోవాలో వెంకటేసుకి అర్థమే కావటం లేదు. పోనీ చెల్లెలు రాధకి చూపించి లెక్కించమంటే? అనుకున్నాడు. కాని ఆ ఆలోచనగూడా అతనికి నచ్చలేదు. చిన్నపిల్ల పొరపాటున ఎవరి చెవిలోనైనా వేస్తే కొంప మునుగుతుంది అనుకున్నాడు.

వెంకటేసుకి చదువు రాకపోయినా తెలివి తక్కువ వాడు మాత్రం కాదు. అందుకే అతను డబ్బు లెక్క తేల్చుకోకపోయినా చాలా విలువై వుంటుందని గ్రహించి చెక్కపెట్టె అడుగున సూట్‌కేస్‌ని డబ్బుతో సహా అలాగే వుంచేశాడు.

పగలంతా అతనికి ఏం తోచలేదు. కాలుకాలిన పిల్లిలా ఇంట్లోకీ బైటికీ తెగ తిరిగాడు. చీకటిపడ్డాక ఆరుబైట పడుకుని ఆ డబ్బుని ఏం చెయ్యాలా అనే ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

కాకినాడనుంచి అతని చెల్లెలు కాబోయే మామ రావటం చూసి వెంకటేసు మంచం దిగి నిల్చున్నాడు.

“బాగున్నావా వెంకటేసూ!” అన్నాడు నూకాలు వస్తూనే.

వెంకటేసు పొడిగా దగ్గి “ఆఁ....” అన్నాడు. అప్పుడతనికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. చెల్లెలు పెళ్ళికివ్వాల్సిన కట్నం ఆ రోజు ఇస్తానని అనడం.

భూదేవి అప్పు ఇస్తానని ఒప్పుకుంది. కాని నూటికి ఐదు రూపాయలు వడ్డీ. ఆ లెక్కన ఆ బాకీ ఎన్నాళ్ళకి తీరుతుందోనని వెంకటేసుకి లోలోపల భయంగానే వుంది. అటువంటి బాకీలు అసలు జన్మలో తీరకపోవటం భూదేవి వాళ్ళ ఇళ్ళు రాయించుకోవటం అన్నీ గుర్తు వచ్చాయి.

మామూలుగా అయితే నూకాలుకి వెంకటేసు ఎంతో మర్యాద చేసి వుండేవాడు. నాటుసారా తెచ్చి, వేట మాంసం వండించీ తృప్తిపరచడానికి నానాపాట్లూ పడేవాడు. కాని అప్పుడు పరిస్థితి వేరుకదా! నూకాలుకి ఆ విషయం ఏం తెల్సు. మామూలుగానే వియ్యంకుడి

దర్జా చూపించాడు.

"డబ్బు రెడీయేనా?" అన్నాడు నూకాలు.

వెంకటేసుకి ఆ అడిగే పద్ధతి చూసి చుర్రెక్కింది.

"వుహూఁ...." అన్నాడు తల అడ్డంగా వూపుతూ.

నూకాలు ముఖం నల్లగా మాడిపోయింది. అంతలోనే కోపంతో ఎర్రబడింది.

"ఏటీ! పైకం అందలేదా?"

"నూటికైదు వడ్డీ అడుగుతున్నారు. నావల్లకాదని వచ్చేశాను" అన్నాడు వెంకటేసు.

వెంకటేసు వైఖరి నూకాలికి నచ్చటంలేదు. పెళ్ళి కొడుకు తండ్రిననే అహంకారం అతన్ని వూపిరి సలపనీడంలేదు.

"ఏటంటావ్ తే?" తీవ్రంగా అన్నాడు నూకాలు.

"అనేదేటి?"

"నీ చెల్లెలికి పెళ్ళి చెయ్యాలనుందా లేదా?"

"వుంది కాని డబ్బులేదు."

"అంతకాడికి బేరాలెందుకు?"

"బేరం ఏంలేదు. కట్నం సొమ్ము ఒక ఏడాది తర్వాత ఇస్తా! పెళ్ళి జరగనీ" అన్నాడు వెంకటేసు.

నూకాలు లెయ్!....మని ఇంతెత్తు ఎగిరాడు. వెంకటేసుని దులపడం మొదలెట్టాడు. ఆ గొడవ చెవినపడి కులంవాళ్ళంతా చుట్టుముట్టారు.

వెంకటేసు దృఢ వైఖరితోనే వున్నాడు. పూనకం వచ్చిన వాడిలా వూగిపోతున్నాడు.

కట్నం డబ్బు ఇవ్వలేననీ, సంవత్సరం తర్వాత ఇస్తానని పెద్దలముందు చెప్పాడు వెంకటేసు.

నూకాలు చచ్చినా ఒప్పుకోనన్నాడు. అసలా మాడు

వేలకి ఒప్పుకుంటే గొప్పన్నాడు. పదివేలిస్తామనీ ఇంటి చుట్టూ తిరుగుతున్నారనీ, కాని పిల్ల అందం చూసి, చదువు చూసి మూడు వేలకే ఒప్పుకున్నాననీ తన వుదార స్వభావం వెల్లడించాడు నూకాలు.

పెద్దలు ఇద్దరికీ రాజీ చెయ్యబోయారు. సగం కట్నం ఇప్పుడివ్వమన్నారు. వెంకటేసు ఒప్పుకోలేదు.

పెళ్లి సంబంధం చెడిపోయింది. నూకాలు కారాలూ మిరియాలూ నూరుతూ పరువులేని వెధవని వెంకటేసుని తిడుతూ పోయాడు.

“బంగారంలాంటి సంబంధం పోయింది గదరా! కుర్రోడు ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు” అని వాపోయారు కొందరు బంధువులు.

వెంకటేసు నవ్వి “అడి తాతలాంటి సంబంధం తెచ్చి నా చెల్లెలు పెళ్ళిచేస్తా!” అన్నాడు.

“మూడేలు ఇవ్వలేక నోరెళ్ళబెట్టిన ఎదవ్వి! రాజా సంబంధం, తాతలాంటి సంబంధం తెస్తావా!” అని ఎగతాళిచేశారు.

“రోజులన్నీ ఒకలా వుండవొరేయ్!”అన్నాడు వెంకటేసు. ఇంతలోకి వెంకటేసు చెల్లెలు రాధ కుట్టుపని నేర్చుకుంటానకి వెళ్ళి తిరిగివచ్చింది.

ఇంటి ముందు జనం వుండటం చూసి మొదట బెదిరి పోయింది. తర్వాత విషయం తెలిసి సంతోషించింది.

“నువ్వేం దిగులుపడకే! ఎదవ సంబంధం పోతే పోయింది” అన్నాడు వెంకటేసు చెల్లెల్ని వుద్దేశించి.

“నాకేం దిగులు” అంది రాధ.

“హాయిగా చదువుకో. కాలేజీలో చేర్పిస్తా!” అన్నాడు వెంకటేసు.

ఆ మాట విని రాధ నివ్వెరపోయింది. అన్న ముఖం లోకి చూసింది కొంపతీసి సారా తాగివున్నాడేమోనని. కాని అలాంటి సూచనలేవీ కనిపించలేదు. అతని ముఖం నిర్మలంగా వుంది.

3

మూడు రోజుల్నుంచి చేపల వేటకి పోవడంలేదు వెంకటేసు. మామూలుగా అయితే మూడు రోజుల్లో కొంప దివాళా తీసి వుండేది. పొయ్యిలో పిల్లి లేచేది కాదు. గంజినీళ్ళకూడా గతిలేకుండా పోయేది. గిద్దెడు నూకలకోసం ఇల్లిల్లూ తిరిగేది ఆ ఇంటి ఇల్లాలు.

'ఏరా ఏటకి రాటంలేదే' అని ఎవరైనా అడిగితే 'వంట్లో బాగోలేదురా' అనేవాడు వెంకటేసు.

కాని మనిషి ఆకారమే మారిపోయింది. పెళ్లానికి, చెల్లెలికి కొత్తబట్టలు కొన్నాడు. తను మల్లు పంచెల్లోకి మారిపోయాడు. ఇంట్లోనుంచి వేట, కోడికూరల ఘుమ ఘుమలు వ్యాపించి చుట్టుప్రక్కలవాళ్ళు బిత్తరపోయారు. చెల్లెలి పెళ్ళి ఆగిపోయినా ఇంటిల్లపాదీ ఒట్టలు కొనుక్కుని టింగ్ రంగా అని తిరుగుతుంటే ముక్కున వేలేసుకున్నారు జనం.

'వీడి దగ్గర డబ్బుంచుకునే లేదని నాటకం ఆడు తున్నాడు' అని ప్రచారం మొదలైంది.

చంద్రకి ఇరుగు పొరుగుల ఈర్ష్యా, అసూయలు అర్థ మయ్యాయి. ఎవరైనా పచ్చగా వుంటే ఓర్వలేరని ఆమెకు తెలిసింది.

"మనం కూర్చుని తింటుంటే అందరికీ అనుమానం వస్తుంది. లేనిపోని గొడవ రాకుండానే జాగ్రత్తపడు" అంది చంద్ర.

"ఏం చెయ్యమంటావే?" అన్నాడు వెంకటేసు.

"ఏదైనా చెయ్యి. అందాకా చేప వేటకి మామూలుగా వెళ్ళు" అంది చంద్ర.

"ఫ్రూం—" అన్నాడేగాని వెంకటేసుకి మళ్ళీ చేపలు పట్టడానికి ఇష్టంలేదు.

తన దగ్గర కట్టలు కట్టలు డబ్బుంచుకుని ముష్టి చేపల వేటకి వెళ్ళడం ఏమిటి? అనిపించింది అతనికి.

ఏదైనా వ్యాపారం చెయ్యాలి అనుకున్నాడు. కాని ఏది చెయ్యాలన్నా అతనికి ఓనమాలు కూడా రావు. ఏం చెయ్యాలో తోచక చస్తుండగా చేపల మార్కెట్‌లో ఎండుచేపల స్టాల్ ఒకటి అమ్మకానికి వచ్చింది. ముందూ వెనకా చూడకుండా రెండువేలు గుడ్‌విల్ ఇచ్చి ఆ స్టాల్ కొనేశాడు వెంకటేసు.

వెంకటేసు చేపలవేటకి వెళ్ళకుండానే దర్జాగా తిరుగుతుంటే చూసి ఏడుస్తున్న జనానికి నిజంగా షాక్ కొట్టినట్లయింది. ఓర్నీ! ఈడికాడ అంత డబ్బెక్కడిది? చెల్లెలు పెళ్ళికి కట్నం ఇయ్యలేక సంబంధం వదులుకున్నోడి దగ్గర డబ్బు ఎక్కడిది? అందరి మనసుల్లోనూ అనుమాన పిశాచం కుమ్మరి పురుగులా తొలిచింది. కాని ఏమీ అంతుబట్టటంలేదు.

ఒకళ్ళిద్దరు డబ్బు విషయం ఎత్తితే వెంకటేసు బూతులు తిట్టాడు. ఎవడన్నా కాస్త బాగుపడిపోతుంటే చూసి ఏడుస్తారని ఆవేశం వెళ్ళకక్కాడు. అతని నోటికి దడిసి ఎవరూ డబ్బు సంగతి ఎత్తడం మానేశారు.

ఒక వారం రోజులు ఎండుచేపల స్టాల్లో కూర్చునేసరికి వెంకటేసుకి బోర్ కొట్టింది. వెంటనే బామ్మర్దికి

వుత్తరం రాయించి పిలిపించి కొట్లో కూర్చోబెట్టాడు.

ఆ పేటలో భూదేవికంటే తెలివైన వాళ్ళు ఎవరూ లేరు. వెంకటేసు నడమంత్రపుసిరి గురించి నలుగురూ నాలుగు రకాలుగా అనుకుని వూరుకున్నారుగాని, భూదేవికి నిద్రపట్టటంలేదు. ఇప్పుడు వెంకటేసు అటు చాయలకు గూడా రాకపోవడం ఆవిడకు ఎంతో బాధగా వుంది.

ఇదివరకు చేపలు తెచ్చి ఇవ్వడానికి వచ్చినట్టు రోజూ వచ్చేవాడు. ఒకరోజు రాకపోయినా, మరోక రోజు రాత్రిళ్ళు వచ్చి ఆమె కోరిక తీర్చేవాడు. ఇప్పుడసలు కంటికే కానరావటంలేదు. అసలు వాడి దగ్గర డబ్బు ఎక్కడిది అని ఆమె తీవ్రంగా ఆలోచించింది.

చెల్లెలు పెళ్ళికి డబ్బు అప్పు అడిగితే నూటికి ఐదు రూపాయల వడ్డీకి ఇస్తానని హామీ ఇచ్చింది. మొత్తం ఐదువేలు కావాలని ప్రాధేయపడ్డాడు. ఇవ్వడానికి ఒప్పుకుంది. నెలకు రెండువందలయాభై వడ్డీ అవుతుంది. ఆ లెక్కన వాడు తన కబంధ హస్తాల్లోనుంచి బైట పడలేడు. తన చేతిలో కీలుబొమ్మలా ఆడతాడు. రోజూ తన దగ్గరికి రప్పించుకుని ఆనందించవచ్చు అని భూదేవి ప్లాన్ వేసింది. కాని అవన్నీ తల్లకిందులై పోవటంతో ఆమె బుర్ర ఖరాబైపోయింది.

వెంకటేసు చేపల మార్కెట్లో ఎండుచేపల స్టాల్ కొన్నాడంటే దాదాపు జీవితంలో స్థిరపడినట్లే. నెల నెలా భుక్తికి పోగా డబ్బు మిగులుతుంది. దాంతో వాడు మరింత బాగుపడిపోతాడు. ఇక పూర్తిగా తన చేతిల్లోంచి జారిపోయినట్లే. అసలు వాడి కా మాత్రం

పెట్టుబడి ఎక్కడిది? వాడికి ఎవరు డబ్బు మదుపు పెట్టారు? కొంపతీసి తనలాంటి వెధవ ముండ ఎవతైనా వాడిని వలలో వేసుకుని డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టలేదుగదా!

అటువంటి ఆలోచనరాగానే భూదేవి గుండె మండి పోయింది. ఇక ఏమాత్రం ఆలస్యం చెయ్యరాదు. సంగతేమిటో తెలుసుకుని తీరాలి, అనుకుంది. వెంకటేసు బలహీనతలు ఆమెకు బాగా తెలుసు.

భూదేవి చిన్న కూతురు సరోజ అంటే వాడికిష్టం. పడి చచ్చిపోతాడు. దాన్ని పెళ్లి చేసుకోవాలని ఎంతో ఇదైపోయాడు. కాని తనే పడనివ్వలేదు. తన కూతుర్ని చేసుకుంటే తన కామం ఎట్లా తీరుతుంది? అని ఆలోచించి పెళ్లి కాకుండా జాగ్రత్తపడింది.

సరోజ వచ్చిందనీ రమ్మని పిలిచిందనీ వెంకటేసుకి కబురు చేసింది భూదేవి. వాడితో నిజం ఎట్లా చెప్పించాలా అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది.

4

సరోజ తనను రమ్మంది అనే కబురు అందగానే వెంకటేసు సంబరపడిపోయాడు. ఒకప్పుడు పెళ్లి చేసుకోవాలని సరోజని ఆరాధించాడు. కాని ఆ భూదేవి పడనివ్వలేదు. తర్వాత విధిలేక చంద్రతో పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడు.

అయినా అతనికి సరోజ గుర్తుకు వస్తూనే వుంటుంది. ఆమెతో చెప్పుకున్న కబుర్లు, సినిమాలకని, షికార్లకనీ తిరిగిన తిరుగుళ్ళూ, దొంగచాటుగా పొందిన అనుభవాలు అన్నీ జ్ఞాపకంవచ్చి అతన్ని వుక్కిరి బిక్కిరి చేస్తాయి. ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టినా దాని అందం చెక్కుచెదరలేదు అనుకుంటూ వెంకటేసు సరోజ కోసం బయల్దేరాడు.

భూదేవి ఇంటికి చేరుకునేసరికి బాగా చీకటిపడింది. ఏడు దాటింది. వెంకటేసు కళ్లు సరోజకోసం వెతికాయి. గుమ్మంలో నిల్చుని లోపలకు చూశాడు. ఇంట్లో ఎవరూ వున్న అలికిడిలేదు. నిశ్శబ్దంగా వుంది. తలుపు గొళ్ళెం చప్పుడు చేశాడు.

"ఎవర్రా!...." లోపలనుంచి భూదేవి గొంతు వినిపించింది.

"వెంకటేసు నే...."

"లోపలకు రా....రా...." అంది భూదేవి.

వెంకటేసు ఇంట్లోకి వెళ్లాడు. బెడ్ రూంలో పట్టె మంచంమీద కూర్చుని వుంది భూదేవి. బెడ్ పైన సీలింగ్ ఫ్యాన్ గిర్రున తిరుగుతోంది. కిటికీలోనుంచి చల్లటి గాలి వీస్తోంది. ఆ ఇంటి చుట్టుప్రక్కల అన్నీ పొలాలే. పొలాల మీదనుంచి గాలి ధారాళంగా వీస్తుంది.

"సరోజ ఏది?" వెంకటేసు ఆత్రంగా అడిగాడు.

భూదేవి చిన్నగా నవ్వింది. కొంటెగా చూసింది అతని కళ్ళలోకి. వెంకటేసుకి అర్థమైంది భూదేవి తనను సరోజ పేరు చెప్పి రప్పించిందని.

"నవ్వుతావేం?" చిరాకుగా అన్నాడు వెంకటేసు.

"అదెక్కడుందిరా! నువ్వు రావడంలేదని నేనే పిలిపించా!" అని పకపక నవ్వింది భూదేవి.

వెంకటేసు సీరియస్‌గా చూసి బూతులు తిట్టాడు. వెంటనే వెళ్లిపోవాలని అనుకున్నాడు గాని భూదేవి పరుపుక్రిందనుంచి తీసిన హాఫ్ బాటిల్ బ్రాందీసీసా చూసి చల్లబడ్డాడు.

"కూర్చోరా వెధవా! .... నీకోసం తెప్పించాను. రెండ్రోజులకోసారన్నా నువ్వు రాకపోతే నాకు

పిచ్చెక్కిపోద్ది ...." అంది భూదేవి పైటజారుస్తూ.

వెంకటేసు భూదేవి గుండె వంక చూసి నవ్వు తున్నాడు. అతనికి భూదేవి జాణాతనం బాగా తెలుసు. ఆమెకు నలభై ఏళ్ళొచ్చినా పాతికేళ్ళ పడుచులా వుంటుంది. శరీరం పెరగకుండా జాగ్రత్తపడటంవల్ల వయసు కనిపించదు. ఆమెకు పెళ్ళయిన ఇద్దరాడపిల్ల లున్నారంటే తెలీనివాళ్ళు నమ్మటం కష్టం. పండగలకు వచ్చిన కూతుళ్ళను వెంటేసుకొని బయల్దేరితే వాళ్ళు ముగ్గురూ అక్కాచెల్లెళ్ళనుకోవాల్సిందే తప్ప తల్లీ కూతుళ్ళని ఎవరూ అనుకోరు.

భూదేవి రెండు గ్లాసులు తెచ్చి బ్రాందీ పోసింది. వెంకటేసు ఆమ్లెట్లు తింటూ గ్లాసు ఖాళీచేశాడు. పథకం ప్రకారం వెంకటేసుకి మూడోంతులు పోసి తను ఒకవంతు మాత్రమే త్రాగింది భూదేవి.

వెంకటేసుకిప్పుడు స్వర్గం అంచులు కనిపిస్తున్నాయి. శరీరం వుద్రేకంతో చలిస్తోంది. నరాలు జివ్వున లాగు తున్నాయి. రక్తం వరద గోదారిలా దూకుతోంది. మామూలు రోజుల్లో నలభైఏళ్ళ దానిలా కనిపించే భూదేవి అతని కళ్ళ కిప్పుడు పదహారేళ్ళ పడుచులా కనిపిస్తూ వెర్రిక్కిస్తోంది.

వెంకటేసుకి పిచ్చెక్కించాలనే భూదేవి ఆ రాత్రి అతిగా అలంకరించుకుంది. పల్చటి నైలెక్సు చీర కట్టు కుంది. బ్రాసరీ బిగించి వంపులన్నీ స్పష్టంగా కని పించేటట్లు జాగ్రత్తపడింది. శేరు మల్లెలు మాల కట్టి తలలో నిండుగా తురిమింది. ముఖానికి దట్టంగా పౌడరు పట్టించింది. రాళ్ళ నెక్లెస్‌తో సహా బంగారు నగలన్నీ అలంకరించుకుంది.

ఆమె అనుకున్నట్లే వెంకటేసుకి పిచ్చెక్కినట్లయింది. భూదేవి పొందుకోసం ఆత్రుతపడసాగాడు. రెండు చేతులతో భూదేవిని బంధించి వెంకటేసు ఆమెను పట్టి మంచంమీదకు నెట్టాడు. భూదేవి అతని పట్టు విడిపించుకొని దూరంగా నెట్టింది.

"చచ్చినోడా! ఇప్పుడు కావాల్సి వచ్చానా! ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కడకు పోయింది ప్రేమ...." అంటూ తిట్టింది.

వెంకటేసు ఆమెను బ్రతిమాలుతూ దగ్గరకు రావాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

"అయితే నా మాట వింటావా?" అని షరతు పెట్టింది భూదేవి.

"ఊఁ ... చెప్పు. నువ్వేం చెప్తే అది చేస్తా!" అన్నాడు వెంకటేసు మత్తులో తూగుతూ.

"నా దగ్గరికి రోజూ వస్తావా?"

"ఊఁ....ఎందుకు రాను? రోజూ ఇటువంటి మజా చూపిస్తే....తప్పకుండా వస్తానే!"

భూదేవి నవ్వి, "రోజూ సీమ మందు మాకూ, కోడి కూర, ఆమ్లెట్లు కావాలంటే ఏభై రూపాయలు ఖర్చు" అంది.

"బోడి ఏభై" అన్నాడు వెంకటేసు.

"నీకిప్పుడు డబ్బంటే లెక్కలేదులేరా! నాకు తెలిసిందిలే! మార్కెట్లో కొట్టు కొన్నావు. చెల్లెల్ని కాలేజీలో చేర్పిస్తున్నావంట. వేటకి పోకుండానే ఇంట్లో జోరు జోరుగా తింటున్నారు. కొత్త బట్టలు కొంటున్నారు. ఏం నడమంత్రం సిరిరా నీది."

వెంకటేసు నవ్వాడు. తన అదృష్టానికి భూదేవి ఏడ్చి

చ సున్నదని అతనికి అర మైపోతోంది.

"అవున్రా వెంక టేసూ! నీకింత డబ్బు ఎక్కడిదిరా?" అంది భూదేవి గోముగా. అతని తలలోకి వేళ్ళుపోనిచ్చి గిలిగింతలు పెడుతూ.

"ఎక్కడిదేంటే! మార్కెట్లో కొట్టుందిగా. దాని మీద లాభం వస్తుంది" అన్నాడు.

"అది సరే! కొట్టు పెట్టడానికి డబ్బెక్కడిది?"

"ఓస్....అదా నీ అనుమానం. అది అప్పుచేశా!" అన్నాడు వెంకటేసు. మత్తులో గూడా అతను జాగ్రత్తగా మాట్లాడుతున్నాడు. రహస్యం ఎక్కడా పొక్కనియ్యటంలేదు.

"నీ కెవడ్రా అప్పిచ్చింది?" అంది భూదేవి అసహనంతో.

"ఎవడంటే .... ఎవడో—!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"వాడా? అదా?....నిజం చెప్పు. నీకు మగా డెవడు అప్పిస్తాడు! దేన్నో పట్టివుంటావ్? నిజం చెప్పరా ఎదవా! అందుకేగా నా దగ్గరికి రాడంలేదు," అంది భూదేవి కోపంతో.

వెంకటేసు పిచ్చెక్కినట్లు నవ్వాడు.

"నీయమ్మ! నీ ఆడబుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావు కాదే! నీతో పోతుంటేనే నా పెళ్ళాం ఏడ్చి మొత్తుకుంటోంది. నీకు తోడు మరొకటా?" అన్నాడు.

"మరి డబ్బు ఎక్కడిది?"

"చెప్తే నమ్మవేంటే! అప్పుచేశా!"

"అప్పిచ్చినోడిని చూపించు" అంది భూదేవి అతనికి దూరంగా జరిగి.

వెంకటేసుకి తిక్క రేగింది. భూదేవిని పట్టుకుని

"రేపు చూపిస్తాలే. రా ముందు" అన్నాడు.

వాడు రహస్యం దాస్తున్నాడని ఆమెకు అర్థమైంది. ఎంత తాగించినా నిజం చెప్పకపోవటంతో ఆమె అహం దెబ్బతింది. నిజం చెప్పనివాడికి లొంగిపోవటం ఆమెకు ఓడిపోయినట్లనిపించింది.

"ఛీ... వదల్రా తప్పుడు నా కొడకా! నీ రంకు వేషాలు నాకు తెలుసు" అని అతిన్ని తిడుతూ వది లించుకొని దూరంగా పోయింది భూదేవి.

కాని వెంకటేసు వదల్లేదు. చీర లాగిపారేశాడు. జాకెట్టు పర్రున చించేశాడు. వాడి పశుబలంముందు ఆమె శక్తి చాలలేదు. కేకలు పెట్టి నలుగుర్ని పిలవడానికి వీల్లేని పరిస్థితి. వెంకటేసుతో ఆమెకు సంబంధం వుందని అందరికీ తెలుసు. అటువంటి వాడు తనని బలవంతం చేస్తున్నాడని అంటే నవ్విపోతారు. దిక్కుతోచని భూదేవి గింజుకోసాగింది.

5

తెల్లవారుతోంది.

తూర్పు ఎర్రబడింది.

నాగి అంట్లుతోమి, ఇల్లు వూడ్చిపోవడానికి భూదేవి ఇంటికి వచ్చింది. ప్రహరీ గోడ తలుపు చెయ్యిపెట్టగానే తెరుచుకుంది. మామూలుగా అయితే లోపల గడియపెట్టి వుండేది. ఇదేమిటబ్బా తలుపు తీసేవుంది. అనుకుంటూ ఇంటివైపు చూసింది. అవి బార్లా తీసివున్నాయి. ఈ రోజు అమ్మగారు పెందరాళే లేచి వుంటుందిలే అను కుంది నాగి.

ఇంటిముందు వూడ్చి, కళ్ళాపు చల్లి ముగ్గుపెట్టింది. తర్వాత ఇల్లు వూడవడానికి వుపక్రమించింది. వరండా,

హాలు వ్రూడ్చి బెడ్‌రూమ్‌లోకి ప్రవేశించింది నాగి.

ఆ దృశ్యం చూసి కెవ్వున కేక పెట్టింది నాగి. బెడ్ మీద భూదేవి చచ్చిపడివుంది.

నాగి గజగజ వణికిపోతూ భయంతో కేకలు పెడుతూ ఆ ఇంట్లోనుంచి బెటపడింది. నాగి పరిగెత్తుతూ కేకలు పెడుతుంటే మేలుకున్న వాళ్ళతోపాటు, నిద్రపోతున్న వాళ్ళు గూడా హడిలిపోయి లేచారు.

"ఏంటే నాగి?... ఏం జరిగిందే?" అని అడిగారు.

నాగికి మనుషుల్ని చూడగానే కొంత ధైర్యం వచ్చింది. అయినా కొంచెంసేపటివరకూ మాట్లాడలేక రొప్పుతూ ఆయాసపడింది. ఆమె ముఖం చెమటపట్టింది.

"అమ్మగార్ని ఎవరో చం పే శా రు...." అంది వగరుస్తూ.

అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. కొందరు భయంతో చూశారు.

"భూదేవినే...."

నాగికి నోట మాటలురాక తల వ్రూపింది. భయపడుతూనే. ఆమెకు గుండె దడ తగ్గలేదు.

ఒక కుర్రాడు కర్నూల్ పేట పోలీస్ స్టేషన్‌కి సైకిల్ మీద వెళ్ళి భూదేవి హత్యచేయబడిందని రిపోర్టుచేసి వచ్చాడు.

జనం భూదేవి ఇంటిముందు మూగారు. పోలీసులు వచ్చేవరకూ అక్కడే నిలబడి మాట్లాడుకోసాగారు. ఎవరూ లోపలకు వెళ్ళడానికి సాహసించలేదు.

6

ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజకుమార్, యస్. ఐ. శ్రీనివాస్ తమ బలగంతో వ్యాన్‌లో వచ్చేశారు.

అప్పుడు సమయం ఉదయం ఎనిమిది.

"శవాన్ని మొదటిసారిగా చూసింది ఎవరు?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ జనంవైపు చూసి.

"ఇదేనండి. శవం చూసి భయపడి పారొచ్చిందండి" అన్నాడొక ముసలాయన నాగిని చూపిస్తూ.

బిత్తర చూపులు చూస్తూ నిల్చుంది నాగి.

"నువ్వేనా?" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ నాగిని పరీక్షగా చూస్తూ.

నాగికి నోట మాటలు రాక తల వూపింది అవునన్నట్లుగా.

"ఆ ఇంట్లోకి నువ్వెందుకెళ్ళావ్ ప్రొద్దున్నే?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అదా ఇంట్లో పనిచేస్తుందండి" అన్నాడు ముసలాయన.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ముసలాయన వంక తీవ్రంగా చూసి "ఆమెకు మాటలు రావా? మూగదా?" అన్నాడు.

"కాదండి ..." అన్నాడు ముసలాయన ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని.

"మరికనేం? నువ్వు మాట్లాడకు" అని వార్నింగ్ ఇచ్చాడు.

"చెప్పమ్మా! నీ పేరేంటి?"

"నాగి."

"నువ్వీ ఇంట్లో పనిచేస్తున్నావా?"

నాగి తల వూపింది.

"పద. శవం ఎక్కడవుందో చూపించు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

నాగి బెడ్‌రూమ్‌లోకి దారితీసింది. ఇన్‌స్పెక్టర్,

యస్.ఐ. ఆమె వెనుకే వెళ్ళారు.

శవం వెల్లకిలా పడివుంది. కళ్ళు తెరుచుకుని చూస్తు న్నాయి. నోట్లో బ్రాసరీ కుక్కి వుంది. జాకెట్టు చిరిగి పోయి ఒక ప్రక్కగా పడివుంది. చీర వుండచుట్టి మంచానికి ఒక మూలగా వుంది. లో లంగా కాళ్ళక్రింద వుంది.

ఇన్ స్పెక్టర్ రాజకుమార్ భూదేవి నగ్న దేహాన్ని నఖశిఖ పర్యంతం జాగ్రత్తగా పరీక్షించి చూశాడు.

గొంతు దగ్గర కమిలిపోయి, వుబ్బివుండటంవల్ల ఆమెను ఎవరో గొంతు నులిమి చంపినట్లు గ్రహించాడు. గొంతు పిసుకుతున్నప్పుడు ఆమె పెనుగులాడిందని స్పష్టంగా తెలుస్తూనే వుంది. ఆమె మెడలో ఆభరణా లేమీ లేవు. చెవులకున్న దుద్దులు తీసుకున్నట్లు బోసిగా కనిపిస్తున్న చెవులే సాక్ష్యం చెప్తున్నాయి.

బ్రాందీ సీసా, గ్లాసులు, పదార్థాలు తినేసిన ఖాళీ ప్లేట్లు టీపాయ్‌మీద వున్నాయి. కొంచెం దూరంలో రెండు ఐరన్ కుర్చీలున్నాయి.

గదంతా కలయచూసేసరికి ఇనుప బీరువాకి తాళాలు వ్రేలాడుతూ కనిపించాయి. హంతకుడు బీరువాతీసి అందులో డబ్బు, నగలు వగైరా దొంగిలించాడన్నమాట.

రాత్రి హంతకుడు, హతురాలు ఇద్దరూ మద్యం సేవించారు. కాబట్టి హతురాలికి హంతకుడు సన్నిహితుడై వుండాలి.

వేలిముద్రల నిపుణుడు వేలిముద్రలు తీస్తున్నాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ రాజ్ కుమార్, యస్.ఐ. శ్రీనివాస్‌తో తన అభిప్రాయం చెప్పాడు.

"నేనూ అదే అనుకుంటున్నాను సార్!" అన్నాడు

యస్. ఐ.

"నేను నాగినుంచి సమాచారం రాబట్టుతుంటాను. నువ్వీలోగా జనంలోకి వెళ్ళి భూదేవికి ఎవరితో కాంటాక్టు వుందో ఆరాతియ్యి" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్.

యస్. ఐ. శ్రీనివాస్ జనంలోకి వెళ్ళాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ రాజ్ కుమార్ వరండాలోకి వెళ్ళి కుర్చీ తెప్పించుకుని కూర్చున్నాడు. నాగిని పిలిపించాడు. నాగి వచ్చి స్థంభానికి ఆనుకొని నిల్చుంది. ఆమె ముఖంలో భయాందోళనలు తగ్గలేదు.

"నాగీ!...."

"అయ్యా!...."

"నువ్వు ఎంతకాలం నుంచి ఇక్కడ పని చేస్తున్నావు?"

"ఏడేళ్ళయిందయ్యా!"

"వూఁ .... అంటే చాలా కాలంగా నీకు ఈవిడ గురించి తెలుసున్నమాట."

నాగి దానికి సమాధానం ఏమీ చెప్పలేదు. ఆమెకు లోలోపల ఎంతో భయంగా వుంది. తనని ఎక్కడ పోలీస్ స్టేషన్కి తీసుకెళ్తారోనని ఆమె భయం. అక్కడ అసహ్యకరంగా ప్రవర్తిస్తారనీ, బట్టలు విప్పదీసి మరీ కొడతారనీ ఆమె వింది. ఆ దుర్గతి తనకెక్కడ పడుతుందోనని ఆమెకు ఆందోళనగా వుంది. భూదేవి చచ్చిపోయిందన్న విచారంకన్నా ఇందులో తన నెక్కడ ఇరికించి చంపుతారోనన్న భయమే ఎక్కువగా వుంది.

"అయితే భూదేవి గురించి అన్ని సంగతులూ నీకు తెలిసివుండాలి. భయపడకుండా చెప్పు. అంతా నిజం చెప్పాలి. అబద్ధం చెప్పావో! నీకు జైలు తప్పదు."

అన్నాడు.

"అయ్యో బాబోయ్!....అబద్ధం చెప్పనండి. అంతా నిజమే చెప్తా!" అని నాగి ఏడ్చింది.

"ఏడవకు. ఎందుకేడుస్తావు? ని న్నేం చేశానని" అన్నాడు.

నాగి కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"నువ్వు నిన్న ఆఖరిసారి భూదేవిని ఎప్పుడు చూశావు?"

"ఆరింటికి వచ్చి అంట్లుతోమి పోయానండి. ఇంకా చీకటి పడలేదయ్యా!" అంది నాగి.

"ఆ తర్వాత మళ్ళీ రావటం ఈ రోజు ప్రొద్దున్నే."

"అవునయ్యా!"

"రాత్రి ఎవరొచ్చారో నీకు తెలీదు."

"వుహూ!" అంది నాగి.

"భూదేవి తాగుతుందా?"

"ఆఁ...."

"రాత్రి ఆవిడ ఎవరితోనో కలిసి తాగింది. ఎవరో నువ్వు వూహించగలవా చెప్పు? భూదేవికి ఎవరితో సంబంధం వుంది?" నెమ్మదిగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

నాగి తటపటాయించసాగింది.

"చెప్పు ఫరవాలేదు. నువ్వు చెప్పినట్లు ఎవరికీ తెలియనియ్యం. నువ్వేం భయపడకు" బుజ్జగించాడు ఇన్స్పెక్టర్.

"వెంకటేసు అని ఒకడున్నాడయ్యా!" అంది నాగి.

"ఓహోఁ...." అని తల వూపాడు.

"ఏం చేస్తాడు వాడు?" ప్రశ్నించాడు.

"చేపలు పట్టి భూదేకి అమ్ముతాడు" అంది నాగి.

"వాడికి పెళ్ళయిందా?"

"ఆఁ.... చంద్ర అని అడి పెళ్ళాం పేరు."

"అలాగా!....మరి భూదేవికి మొగుడు లేదు సరే! పిల్లలు కూడా లేరా?"

"ఇద్దరాడపిల్లలు."

"ఏరి కనిపించరే?"

"ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళయిపోయాయి...."

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆశ్చర్యపోయాడు. భూదేవి బిగువు సడలని శరీరం చూసి ఆమెకు పెళ్ళయిన ఇద్దరు కూతుళ్ళున్నారని వూహించలేకపోయాడు.

నాగిని మరి కొన్ని ప్రశ్నలు అడిగి పంపేశాడు.

కొంచెంసేపటికి యస్.ఐ. శ్రీనివాస్ వచ్చాడు.

"సార్! ఈ భూదేవికి వెంకటేసు అనేవాడితో సంబంధం వుందట సార్! రాత్రి పది దాటాక తూలుతూ పోతుంటే చూసినవాళ్ళున్నారు" అన్నాడు.

"దట్సాల్ రైట్. వెంకటేసు ఎవడో తెలుసుకుని స్టేషన్‌కి పట్టుకురా! క్విక్. వాడు ఇంట్లో లేకపోతే ఇంటికి కాపలా పెట్టు" అని మళ్ళీ ఏదో ఆలోచన వచ్చి "వుండు. నేనూ వస్తాను. శవం పోస్టుమార్టమ్‌కి పంపి వెళ్దాం" అన్నాడు.

కొంచెంసేపటికి అంబులెన్స్ వచ్చింది. శవాన్ని హాస్పిటల్‌కి పంపించారు.

7

వెంకటేసు నిద్రలేచేటప్పటికి ఎనిమిదైంది.

రాత్రి తాగి తందానాలాడటంవల్ల బద్ధకం ఎక్కువై పక్కమీదనుంచి లేవలేకపోయాడు. తీరా లేచి వేపపుల్ల నోట్లో పెట్టుకొని పళ్ళు తోముకుంటుంటే నీళ్ళబిందె నెత్తిన పెట్టుకుని వస్తున్న చంద్ర గుమ్మంముందు ఆగి

"భూదేవి చచ్చిపోయిందంట" అంది.

ఆ మాట విని బాంబు ప్రేలినట్లు అదిరిపడ్డాడు వెంకటేసు.

"ఏంటే ....?" అన్నాడు బిత్తరపోతూ.

"చెప్తే వినపడలా? భూదేవి చచ్చిపోయిందంట" అంది చంద్ర విసుక్కుంటూ.

"ఎప్పుడే?"

"ఏమో? పొద్దునే నాగి ఇల్లూడవడానికి పోతే చచ్చి పడుందట మంచంమీద."

నీళ్ళ బావి దగ్గర జనం చెప్పుకుంటున్న మాటలు విన్నవన్నీ వెంకటేసుకి చెప్పింది చంద్ర.

వెంకటేసుకి మతి పోయింది. భూదేవి చచ్చిపోవటం ఏమిటి? రాత్రి బాగానే వుందిగా? రాత్రి జరిగిన సంఘటన అంతా గుర్తుకొచ్చి అతని గుండెలో రాయి పడింది.

తనకు భూదేవితో సంబంధం వున్న సంగతి అందరికీ తెలిసిందే. తనా కొంపనుంచి వస్తుంటే రాత్రి ఎవరైనా చూసివుండొచ్చు.

భూదేవిని ఎవడో గొంతు పిసికి చంపారని వీధంతా గోలగోలగా చెప్పుకుంటున్నారంటే అతనికి వణుకు పుట్టింది. పోలీసులు వచ్చారనీ అందర్నీ ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారనీ తెలిసి నీరసం ముంచుకొచ్చింది.

వెంకటేసు ఇంకా భయంనుంచి తేరుకోక ముందే ఇంటిముందు పోలీస్ వ్యాన్ వచ్చి ఆగింది.

వెంకటేసు శవంలా మారిపోయాడు వ్యాన్ దిగి వస్తున్న పోలీసు బలగాన్ని చూసి. వాళ్ళు అతని కంటికి యమకింకరుల్లా కనిపిస్తున్నారు.

"నువ్వేనా వెంకటేసంటే?" ఇన్‌స్పెక్టర్ కంఠం కర్కశంగా పలికింది.

"నేనే సార్!" అన్నాడు వెంకటేసు.

"వీడికి సంకెళ్ళు వేసి వ్యాన్‌లో పడెయ్యండి" అని ఆజ్ఞాపించాడు.

కానిస్టేబుల్స్ అతనికి సంకెళ్ళు బిగిస్తుంటే వెంకటేసు ఒకటే గోల చేశాడు.

"సార్! నాకేం తెలీదు సార్! నేనేం పాపం ఎరగను."

అతని మాటలు ఎవరూ వినిపించుకోలేదు. వ్యాన్‌లోకి నెట్టారు.

చంద్ర గోడుగోడున ఏడుస్తోంది తన భర్తని వదిలి పెట్టమని.

"ఇల్లంతా సెర్చి చెయ్యండి. నగలు దొరుకుతాయి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఇంట్లో నగలు దొరకలేదు గాని చెక్కపెట్టె అడుగున నల్లటి సూట్‌కేసు, అందులో వందరూపాయల కట్టలూ బైటపడ్డాయి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజకుమార్‌కి మతిపోయినంత పని జరిగింది. భూదేవి నగలు దొరుకుతాయేమోనని వెతికితే ఇంత డబ్బు బైటపడిందేమిటి? అన్నీ వంద కట్టలు. దాదాపు తొంభై వేల పైన వుంది. ఇదంతా భూదేవి డబ్బేనా? ఎంత చేపల వ్యాపారం చేస్తున్నా ఆమె దగ్గర ఇంత డబ్బు ఎందుకు వుంటుంది? వ్యాపారం చేస్తున్న మనిషికి బ్యాంకి లావాదేవీలు తెలియవా అంత డబ్బు ఇంట్లో ఎందుకు వుంచుకుంటుంది.

అసలా డబ్బు భూదేవిదేనా? కాకపోతే వీడిదగ్గర

ఎక్కడిది?

స్టేషన్‌లో వెంకటేసుకి పోలీసు లాఠీల రుచి చూపించాక అసలు సంగతి బైట పెట్టాడు.

"నన్ను కొట్టకండి సార్! నిజం చెప్తాను" అని గోల పెట్టాడు.

"చెప్పు! ఆ డబ్బు నీ ఇంట్లోకి ఎలా వచ్చింది?" హూంకరించాడు ఇన్స్పెక్టర్.

ప్రక్కనే కానిస్టేబుల్స్ యమభటుల్లా లాఠీలు పట్టుకొని నిల్చున్నారు.

"ఆ డబ్బు నా వలలో పడిన సూట్ కేసులో వుంది సార్! నిజం సార్! దేవుడి తోడు...." అంటూ వెంకటేసు తనకి ఆ రోజు సూట్ కేసు ఎలా దొరికిందీ వివరంగా చెప్పాడు.

"మరి భూదేవి నగల సంగతి ఏమిటి?"

"అయ్యో బాబోయ్! నేను భూదేవిని చంపలేదు. నా కా నగల సంగతి తెలీదు సార్! నన్ను నమ్మండి సార్!" అని వెంకటేసు ఏడవసాగాడు. పోలీసుల లాఠీలు తన వంటిమీద ఎక్కడ నాట్యం చేస్తాయోనని అతనికి హడలుగా వుంది.

"నువ్వు రాత్రి భూదేవి ఇంటికి వెళ్ళావా?"

"వెళ్ళాను సార్!...." అని రాత్రి తమ మధ్య జరిగిన కథంతా చెప్పాడు.

వెంకటేసు ముఖం చూస్తుంటే అబద్ధం చెపుతున్న వాడిలా కన్పించలేదు.

"సరే! నిజం బైటపడక తప్పదు అందాకా కటకటాలు లెక్కబెడుతూ కూర్చో!" అని వెంకటేసుని లాకప్‌లో పడేశారు.

"వెంకటేసు ఏడుస్తూ నిజం చెప్తే వదిలేస్తానని అన్నారుగా సార్!" అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పింది నిజం అని రుజువు కావాలిగా! భూదేవిని ఎవడు చంపాడో తేలవద్దా! అందాకా ఆగు" అని నవ్వాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజకుమార్.

8

ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజకుమార్ భూదేవి పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టు ముందేసుకుని చూస్తున్నాడు.

యస్.ఐ. శ్రీనివాస్ భూతద్దంలోనుంచి వేలిముద్రలు పరీక్షిస్తున్నాడు, పాత నేరస్థులెవరివైనా టాలీ అవుతాయేమోనని.

భూదేవి రాత్రి పదకొండుకి చనిపోయిందని డాక్టర్ నిర్థారించాడు. గొంతు పిసకడం వల్ల ఊపిరాడక ప్రాణాలు పోయాయి. ఆమె నోటినుంచి శబ్దం రాకుండా వుండాలని హంతకుడు ఆమె బ్రాసరీని నోట్లో కుక్కాడు. ఆమె గొంతుమీద వేలిముద్రలు బీరువామీద దొరికిన వేలిముద్రలూ ఒకరివే. కాని అవి వెంకటేసువి కావు.

భూదేవి, వెంకటేసుల వేలిముద్రలు గ్లాసులమీద దొరికాయి.

వేలిముద్రలను బట్టి వెంకటేసు భూదేవిని చంపలేదనేది స్పష్టమైపోతున్నది. వెంకటేసు నిర్దోషి. అయితే హంతకుడు ఎవడు?

ఇన్‌స్పెక్టర్ మనసులో తొలుస్తున్న ప్రశ్న అదే.

తల్లి చనిపోయిన టెలిగ్రామ్స్ చూసుకొని భూదేవి కూతుళ్ళిద్దరూ చేరుకున్నారు. తల్లి చనిపోయినందుకు బాధపడినా, ఆమె హత్య చేయబడటం, నగ్నంగా

వుండటం, వెంకటేసుతో అక్రమ సంబంధం అవన్నీ ఊరంతా తెలిసిపోవటం మరింత బాధ కలుగజేసింది వాళ్ళని. కాని అల్లుళ్ళిద్దరికీ సంబరంగానే వుంది అత్త పోయినా ఆస్తి దక్కినందుకు.

భూదేవి చిన్న కూతురు సరోజ తన తల్లికి వున్న నగల వివరాలన్నీ తెలియజేసింది. ఆమె మామూలుగా మూడు పేటల చంద్రహారం ధరిస్తుందనీ దానిమీద భూదేవి అని తెలుగులోనే అక్షరాలు చెక్కి వున్నాయనీ చెప్పింది. మధ్యలో ఎర్ర రాయి, అన్నీ తెల్లరాళ్ళుగల నెక్లెస్ అప్పుడప్పుడూ వేసుకుంటుందని తెలియజేసింది. చెవులకు ముత్యాలు పొదిగిన దుద్దులు వుండాలంది.

"భూదేవిని యెవరు చంపి వుంటారంటావు?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్, యస్.ఐ. శ్రీనివాస్‌ని.

"వెంకటేసు మాత్రం కాదు" అన్నాడు యస్. ఐ. మందహాసం చేస్తూ.

"దటీజ్ క్లియర్" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"సార్! ఇది ఎవడో భూదేవికి తెలిసినవాడే చేసి వుంటాడని నాకు అనిపిస్తూ వుంది. వాడికి వెంకటేసు, భూదేవిల సంబంధం గురించి తెలిసివుండాలి. సమయం కోసం చూసి ఈ అఘాయిత్యం చేశాడని నా నమ్మకం."

"అదీ పాయింటే. డబ్బున్న ఒంటరి ఆడది భూదేవి. ఎందరికో ఆమెపై ఆశ వుండొచ్చు. కాని ఆమెకు వెంకటేసు మీదే మోజు వుంది. ఆ జెలసీతో ఎవరో చంపి వుండొచ్చు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"భూదేవి సన్నిహితులైన వాళ్ళ వేలిముద్రలు సంపాదిస్తే హంతకుడు దొరికిపోతాడు సార్!"

"దటీజ్ ఆల్సో వన్ పాయింట్. ఆ చుట్టుప్రక్కల

మనవాళ్ళని త్రిప్పుతూ వుండు. ఏదైనా బైటపడొచ్చు. అదీగాక బంగారం కొనే మార్వాడీలకు భూదేవి నగల వివరాలు అందజెయ్యి. ఎవడైనా అమ్మడానికి రావచ్చు. అలాగే బ్యాంకులకు గూడా! తాకట్టు పెట్టి పబ్బం గడుపుకోవడానికి ప్రయత్నించవచ్చు."

యస్. ఐ. శ్రీనివాస్ తల వూపాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సూచనలు వింటూ.

"నేను యస్పీ సాబ్‌ని కలుసుకోవడానికి వెళుతున్నాను. వెంటనే రమ్మని మెసేజ్ వచ్చింది. నేను వచ్చేలోపల ఈ కేసు ఒక దారికి తీసుకురా!"

"యస్సార్!" అని యస్. ఐ. గేటువరకూ ఇన్‌స్పెక్టర్ వెంట నడిచాడు.

భూదేవి కేసు గురించి మాట్లాడుతూనే జీప్ ఎక్కాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

జీప్ కదలగానే యస్. ఐ.తో పాటు హెడ్, కానిస్టేబుల్స్ సెల్యూట్ కొట్టారు.

9

యస్పీ చాంబర్‌లో అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. యస్పీగారు తన సీట్లో కూర్చుని మాట్లాడుతున్నాడు.

"రోజు రోజుకీ నేరాలు పెరిగిపోతున్నాయి. హత్యలు, మానభంగాలు సరేసరి. రికార్డు స్థాయిలో జరుగుతున్నాయి. అందులో దొంగతనాలు, దోపిడీలు ఎన్నో కొత్త తరహాలో చేస్తున్నారు. జరిగేవరకూ అది దొంగతనం అని ఎవరూ తెలుసుకోలేరు. అటువంటి గమ్మత్తు కేసు గురించి ఇప్పుడు వివరిస్తాను" అని యస్పీ ఒక కేసు చెప్పసాగాడు.

"క. క. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ గురించి మీకు

అందరికీ తెలుసు. దాని హెడ్ క్వార్టర్స్ కొచ్చిన్‌లో వుంది. సౌత్ ఇండియా లో అన్ని టౌన్స్‌లోనూ బ్రాంచీలు వున్నాయి. నార్తులోగూడా ముఖ్యమైన పట్టణాలలో బ్రాంచీలు నడుస్తున్నాయి.

ప్రజల దగ్గర్నుంచి డిపాజిట్స్ తీసుకుని బ్యాంకుల కన్నా ఎక్కువ వడ్డీ చెల్లించటం కె.కె. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ ప్రత్యేకత. బాగా ప్రచారమూ, పేరూ వున్న కంపెనీ అవడం వల్ల ప్రజలు నిర్భయంగా డిపాజిట్స్ చేస్తుంటారు. ప్రతి బ్రాంచిలోనూ రోజూ లక్షకు తక్కువకాకుండా డిపాజిట్స్ వస్తున్నాయంటే ఆ కంపెనీ పలుకుబడి అంచనా వేసుకోవచ్చు.

కె.కె. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ బ్రాంచి మన టౌన్ లోనూ వుంది. దీని మేనేజర్ ముత్తురామన్ అసాధ్యుడు. అతను కొన్ని నిధులు స్వాహాచేస్తున్నాడనీ, లంచాలు తిని తగిన సెక్యూరిటీ లేని ఫ్యాక్టరీలు వగైరాలకు అప్పులు మంజూరు చేస్తున్నాడనీ పుకారు వుంది.

ఒకరోజు సాయంకాలం నాలుగు ప్రాంతంలో అంటే బిజినెస్ అవర్స్ ముగుస్తూ వున్న టైంలో ఆఫీసు ముందు ఒక అంబాసిడర్ కారు ఆగింది. అందులోనుంచి ఫుల్ సూట్‌లో వున్న ఒక వ్యక్తి దిగాడు. ఆరడుగుల ఎత్తు, ఎత్తుకు తగ్గ లావు వున్న ఆ వ్యక్తే స్వయంగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ రావడం గేటు దగ్గర వాచ్‌మాన్ చూశాడు.

జేబులోనుంచి విజిటింగ్ కార్డు తీసి మేనేజర్ గదిలోకి పంపాడు. అది చూసి మేనేజర్ చెమటలు కక్కుకుంటూ వచ్చాడు, "సార్!.... వెల్‌కమ్ సార్!" అంటూను.

ఇంతకీ ఆ విజిటింగ్ కార్డులో ఏమి వున్నది? 'యమ్. యన్. నాయుడు, ఇన్‌స్పెక్టింగ్ ఆఫీసర్, కె. కె. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్, కొచ్చిన్.'

లైన్ ఇన్‌స్పెక్టరైతే ఫరవాలేదు. రికార్డులు తనిఖీ చేసి రిమార్క్సు వుంటే రాసుకొని పోతాడు. కాని ఇన్‌స్పెక్టింగ్ ఆఫీసర్‌కి తిరుగులేని అధికారాలు కట్టబెట్టింది కంపెనీ. అతను అవసరం అనుకుంటే రికార్డు సీజ్ చేసి వెంటతీసుకొని పోవచ్చును. మేనేజర్ని అయినా వెంటనే సస్పెండ్ చేసి అసిస్టెంట్‌కి చార్జి ఇప్పించి పోవచ్చును. అందుకే మేనేజర్ వణుక్కుంటూ వచ్చి నాయుడికి స్వాగతం పలికాడు.

అతిథి సత్కారాలు అయ్యాక నాయుడు ఇలా అన్నాడు.

"ఐ వాంట్ ఆల్ ది రికార్డ్సు ఫర్ ఇన్‌స్పెక్షన్. విత్ ఇన్ హాఫెనవర్ దే మస్ట్ బి టూ మై హేండ్స్."

ఆ మాటలు విని మేనేజర్ వణుక్కుంటూ సెక్షన్ లోకి పోయాడు. స్టాఫ్ మొత్తానికి తెలిసిపోయింది ఇన్‌స్పెక్టింగ్ ఆఫీసర్ వచ్చాడని.

ముఖ్యంగా ఎకౌంటెంట్‌కి మతిపోయింది. వారం రోజులున్నుంచి ఎకౌంట్ క్లోజ్ చేసిన పాపానపోలేదు. ఆ సంగతి మేనేజర్‌కీ తెలుసు. చెయ్యవలసిన సర్దుబాట్లు పూర్తికాలేదు కనుక ఎకౌంట్ క్లోజ్ చెయ్యలేదు. అరగంటలో పూర్తిచెయ్యటం, దానికి క్యాష్ బేలన్స్ సరిపోవటం జరిగే పనికాదు.

మేనేజర్ వెనుకే ఇన్‌స్పెక్టింగ్ ఆఫీసర్ నాయుడు సెక్షన్‌లోకి వచ్చాడు స్టాఫ్ అంతా నిటారుగా నిలబడి పోయి వెర్రి మొఖాలేసుకొని చూస్తుండిపోయారు.

నాయుడు అన్ని సెక్షన్స్‌లోకి వెళ్ళి ఎకౌంట్స్ రెడీ చెయ్యమన్నాడు. లోపల గదిలో కూర్చున్న క్యాషియర్‌ని డబ్బు ఎంతవుందో అరగంటలో తేల్చి చెప్పాలని హెచ్చరించాడు.

తర్వాత మేనేజర్ రూమ్‌లో కూర్చుని అతన్ని రకరకాల ప్రశ్నలతో చిత్రహింస పెట్టసాగాడు.

ఇటువంటి కఠోర పరీక్షలు ఎలా ప్యాసవ్వాలో మేనేజర్‌కి తెలుసు. పై అధికార్లకి ఎటువంటి మర్యాదలు చేసి గండం గడిచేటట్లు చెయ్యాలో అమాత్రం అనుభవం వుంది మేనేజర్‌కి. కాని ఆ వ్యక్తి శ్రీరామచంద్రుడయితే బెడిసికొడుతుంది. గ్రంథసాంగుడైతే ఏ గొడవలూ రావు.

“సార్ తవరెక్కడ బసచేశారు?” వినయంగా ప్రశ్నించాడు మేనేజర్.

“బసతో పని ఏముంది? నేను రికార్డులు తనిఖీచేసి వెళ్ళిపోతాను. రేపు మరొక స్టేషన్‌లో ఇన్‌స్పెక్షన్ చేయాలి. వెళ్ళిన ఊళ్ళో బసచేస్తూ కూర్చుంటే ఎలా?” అని నాయుడు మందహాసం చేశాడు.

అప్పటివరకూ సీరియస్‌లో మండిపోతున్న నాయుడి ముఖం ప్రసన్నం అవడం గమనించి మేనేజర్ వుంజుకున్నాడు.

“అమ్మమ్మా!....తమరలా సెలవియ్యకండి. ఎక్కడ బస చెయ్యకపోయినా ఇక్కడ ఒక్క రాత్రి బసచేసి తీరాలి. మేనక హోటల్లో తమకి రూమ్ రిజర్వ్ చేస్తాను, సరికొత్త హోటల్ సార్! ఏ. సి. సూట్స్ అన్ని మర్యాదలూ వుంటాయి. అంతా ఏ వన్ క్లాస్ సార్. ఒక్క రాత్రి తమరా హోటల్లో గడిపితే జన్మలో

మర్చిపోరు" అన్నాడు మేనేజర్.

నాయుడు ముందు మొగమాట పడిన తర్వాత ఆ రాత్రికి మేనక హోటల్లో బస చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నాడు

ఇక మేనేజర్ బయల్దేరాడు మేనక హోటల్ కి తను స్వయంగా నాయుడికి మర్యాదల ఏర్పాట్లు చెయ్యడానికి. ఆ సంగతి అసిస్టెంట్ కి చెప్పి వెళ్ళాడు.

మేనేజర్ ఆఫీసులోనుంచి బైటపడిన పావుగంటకి నాయుడు రుద్రావతారం ఎత్తి సెక్షన్ లోకి వచ్చాడు.

"ఎక్కౌంట్ క్లోజయిందా?" అని ఎక్కౌంటెంట్ ని అడిగాడు. ఎక్కౌటెంట్ నీళ్ళు నమిలాడు.

చూసే ఏముంది? వారం నుంచి ఎక్కౌంట్ క్లోజ్ చెయ్యనే లేదు.

నాయుడు రెచ్చిపోయాడు. అందర్నీ డిస్మిస్ చేసి పారేస్తానని ఎగిరాడు. ఎకౌంట్ బుక్స్ సీజ్ చేశాడు. వాటిని సూట్ కేసులో పెట్టాడు.

అదంతా చూసి అసిస్టెంట్ మేనేజర్ కి గుండె దడ హెచ్చింది. మేనక హోటల్ కి ఫోన్ చేసి మేనేజర్ ని పట్టుకుని జరిగినదంతా చెప్పాడు. తను వెంటనే వస్తున్నానని మేనేజర్ సమాధానం చెప్పాడు.

నాయుడు ఆఫీసులోనుంచి బైటపడి అంబాసిడర్ కారులో డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చున్నాడు. సూట్ కేస్ అతని ప్రక్కనే పెట్టుకున్నాడు. కారు స్టార్టు చేసి శరవేగంతో వూరి చివరకు చేరుకున్నాడు.

నడిమీద వంతెన దాటుతూ వుండగా నాయుడు వీపుమీద కత్తి గుచ్చుకుంది. మరుక్షణం "హేండ్స్ అప్" అనే మాటలు వినిపించాయి.

నాయుడు సడన్ బ్రేక్‌తో కారు ఆపి చేతులు ఎత్తి తిరిగిచూశాడు. వెనుక సీట్లో మేనేజర్ వున్నాడు. అతని చేతిలో కత్తి వుంది.

"యూ.... ఫూల్...." అని నాయుడు ఏదో అనబోయాడు.

మేనేజర్ పకపక నవ్వి, అతని ప్రక్కనే వున్న సూట్‌కేస్ అందుకొని వంతెన పైనుంచి నదిలోకి విసిరేశాడు. తర్వాత నాయుడు నెత్తిమీద దుడ్డుకర్రతో ఒక్కటి ఇచ్చుకున్నాడు. నాయుడికి స్పృహ తప్పింది. మేనేజర్ కారు దిగిపోయాడు. నాయుడు ఆఫీసు రికార్డు తీసుకొని పోతే తనతోపాటు కొందరి వుద్యోగాలు పోతాయనీ, జైలుకి గూడా పోవాల్సి వస్తుందనీ తెలిసి మేనేజర్ ఆ సాహసం చేశాడు. కాని అక్కడే పప్పులో కాలేశాడు."

యస్పీ చెప్పడం ఆపి, అందరి ముఖాల్లోకి చూశాడు. ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"ఆ సూట్‌కేసులో రికార్డ్సు లేవు. నాయుడు ఆ సూట్‌కేస్ క్యాషియర్ దగ్గర పడేసి, క్యాషియర్ దగ్గరున్న సూట్‌కేస్‌లో డబ్బు సర్దుకున్నాడు. క్యాషియర్‌కి క్లోరోఫామ్‌తో తెలివి తప్పేట్లు చేశాడు. క్యాషియర్ గదిలో జరిగిందేమిటో స్టాఫ్ ఎవరికీ తెలియదు. రికార్డ్సుకోసమే నాయుడు వెళ్ళాడని అనుకున్నారు. సో.... జరిగిందేమిటంటే లక్ష రూపాయలున్న సూట్‌కేసుని మేనేజర్ నదిలోకి స్వయంగా విసిరేశాడు. ఆ నాయుడొక దొంగని ఆ తర్వాత అందరికీ తెలిసింది." యస్పీ చెప్పటం ముగించాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ రాజకుమార్ లేచి నిల్చుని "సర్ ...."

అంటూ ఏదో అడగబోయాడు.

"నువ్వు అడగబోయేది ఏమిటో నాకు తెలుసు. ఆ నూట్ కేసే చేపల వలలోపడి వెంకటేసుకి దొరికింది" అని చిరునవ్వు నవ్వాడు యస్పీ.

• • •

ఇన్ స్పెక్టర్ రాజకుమార్ తిరిగి వచ్చేసరికి స్టేషన్లో సందడిగా వుంది.

"సార్! భూదేవిని మర్డర్ చేసిన హంతకుడు దొరికాడు. ఆమె దగ్గర లెక్కలు చూసే గుమసా యోగయ్య అనేవాడే హత్యచేశాడు" సంతోషంతో చెప్పాడు యస్. ఐ.

"వెరీ గుడ్! అట్లాగే వెంకటేసు వలలో పడిన డబ్బు గూడా ఎవరిదో తెలిసిపోయింది. కె.కె. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ వాళ్ళది" అంటూ నవ్వాడు ఇన్ స్పెక్టర్ రాజకుమార్.

—:ఐ పో యిం ది:—